

Sygnatura akt III U 47/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 18-03-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 18-03-2014 r. w Koninie

sprawy **M. R.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o emeryturę

na skutek odwołania **M. R.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 29-11-2013r. znak: (...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. R. prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, począwszy od ukończenia 60- roku życia tj. od dnia (...)

II. Stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie istnienia

okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w sprawie przyznania prawa do emerytury.

Sygnatura akt III U 47/14

UZADADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. decyzją z dnia 29 listopada 2013 roku, znak: (...) odmówił M. R. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach. W uzasadnieniu organ rentowy stwierdził, że wnioskodawca nie spełnił przesłanki koniecznej do przyznania prawa do emerytury przy obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach, ponieważ na dzień 1 października 1999 roku udowodnił 29 lat, 2 miesiące i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym łącznie 12 lat, 6 miesięcy i 6 dni w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wobec wymaganego 15 letniego okresu. Organ rentowy nie uznał okresu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Spółdzielni (...) w K. od 10 czerwca 1980 roku do 13 maja 1984 roku na stanowisku kierowcy ponieważ nie przedłożył świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył M. R. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie mu emerytury przy obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach podnosząc, że w okresie zatrudnienia w Spółdzielni (...) w K. od 10 czerwca 1980 roku do 13 maja 1984 roku pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

M. R. urodził się w dniu (...)

W okresie od 10 czerwca 1980 do 13 maja 1984 roku zatrudniony był w Spółdzielni (...) w K. w szczególnych warunkach na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego.

W dniu 21 listopada 2013 roku M. R. wystąpił z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury. Wnioskodawca za okres pracy w Spółdzielni(...) w K. nie przedłożył świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, przedłożył jedynie świadectwo pracy z dnia 11 maja 1984 roku, w który jest wpisane, że pracował na stanowisku kierowcy.

Zaskarżoną decyzją z dnia 29 listopada 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z tytułu pracy w szczególnych warunkach. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że M. R. udowodnił **łącznie 29 lata, 2 miesiące i 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych wobec wymaganych 25 lat, w tym 12 lata, 6 miesięcy i 6 dni w szczególnych warunkach, wobec wymaganych 15 lat.**

ZUS nie uwzględnił jako pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia w Spółdzielni (...) w K. od 10 czerwca 1980 roku do 13 maja 1984 roku na stanowisku kierowcy ponieważ nie przedłożył świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego, oraz w oparciu o zeznania odwołującego, J. G., H. S., akt osobowych.

M. R. zeznał, że w okresie zatrudnienia w Spółdzielni (...) w K. od 10 czerwca 1980 roku do 31 maja 1984 roku pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego marki (...), ciągnika siodłowego o ładowności o 8,5 ton i samochodem tym rozwoził artykuły spożywcze i przemysłowe do sklepów na terenie całej Polski. Spółdzielnia wykonywała usługi transportowe. Praca we wskazanym okresie zatrudniania wykonywa była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Świadkowie J. G., H. S. potwierdzili charakter pracy wnioskodawcy, zeznając, że wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 3,5 tony.

Zdaniem Sądu zeznania świadków i wnioskodawcy zasługują na uwzględnienie, gdyż są spójne, logiczne, rzeczowe i wzajemnie się uzupełniają. Świadkowie pracowali razem z odwołującym, znali więc charakter i okresy jego pracy.

Treść dokumentów akt ZUS i dołączonych do sprawy nie budziła wątpliwości Sądu i stron.

W przedmiotowej sprawie przedmiotem sporu było rozważanie, czy M. R. przysługuje prawo do emerytury.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1229 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym,

za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem (ust. 2).

Przepis art. 27 ustawy wymaga co najmniej 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego w przypadku mężczyzn.

Według art. 32 ust. 1 ustawy ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1, przy czym za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (ust. 2 art. 32).

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 tego przepisu (pracownikom) przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Tym dotychczasowym przepisem jest wspomniane rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43). Zgodnie z § 4 rozporządzenia pracownik wykonujący prace na stanowisku wymienionym w wykazie A, stanowiącym załącznik do rozporządzenia nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, wynoszący 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Według § 2 wspomnianego rozporządzenia okresy pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy, zaś okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

W przedmiotowej sprawie Sąd zobligowany do rozstrzygnięcia wskazanego wyżej przedmiotu sporu przeprowadził postępowanie dowodowe, zgodnie z regułami procedury cywilnej. Nie ulega bowiem wątpliwości, że ograniczenia dowodowe z wspomnianego rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku nie dotyczą postępowania przed sądem (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku, II UNK 186/97, publ. OSNAP 1998/11/342; LEX nr 32696).

Postępowanie dowodowe dowiodło, że M. R. w okresie zatrudnienia w Spółdzielni (...) w K. od 10 czerwca 1980 roku do 13 maja 1984 roku pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 3,5 tony marki (...). Praca jego polegała na wożeniu artykułów spożywczych, przemysłowych na terenie całej (...) i prace wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołujący nie posiada za okres pracy w Spółdzielni (...) w K. świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, a zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego zajmowane stanowisko – kierowcy samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 3,5 tony wymienione jest w wykazie A, dziale VIII, pozycji 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. jest pracą w szczególnych warunkach.

Słuszny jest bowiem pogląd, że o uznaniu konkretnej pracy za pracę w szczególnych warunkach decyduje, czy praca jest wymieniona w § 4-15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43) oraz w wykazach stanowiących załącznik do tego rozporządzenia (wyrok SN z dnia 7 lipca 1999 roku, III RN 25/99,

publi. OSNP z 2000 r. nr 12, poz. 453), które to rozporządzenie jest zgodnie z Konstytucją RP źródłem powszechnie obowiązującego prawa.

Odwołujący M. R. (...) ukończył wiek 60 lat posiada wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie 29 lat, 2 miesiące i 12 dni. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało również, że odwołujący wykonywał pracę w szczególnych warunkach pracując jako kierowca samochodu ciężarowego o ładowności powyżej 3,5 tony w okresie zatrudnienia w Spółdzielni (...) w K..

Zdaniem Sądu praca ta wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Wskazany wyżej okres pracy w szczególnych warunkach wraz z uznanym przez organ rentowy jest więc dłuższy niż wymagany okres 15 lat, bo wynosi **okres 16 lat, 5 miesięcy i 19 dni.**

W świetle tych ustaleń stwierdzić więc należy, że M. R. spełnia wszystkie niezbędne przesłanki do nabycia wcześniejszej emerytury.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając M. R. prawo do emerytury w obniżonym wieku – od ukończenia 60 roku życia tj. od dnia(...)

Jednocześnie Sąd na zasadzie art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, uznał, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Ustalenie charakteru pracy odwołującego, nastąpiło na podstawie ustaleń, które nie mogły być brane pod uwagę przez organ rentowy z uwagi na ograniczenia dowodowe obowiązujące w postępowaniu przed tym organem. Zgodnie bowiem z § 22 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki z dnia 23 listopada 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe, środkiem dowodowym, stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę są przede wszystkim dokumenty (świadcstwo pracy). Odwołujący za okres pracy nie przedstawił świadectw pracy w szczególnych warunkach, charakter jego pracy był ustalany na podstawie zeznań świadków oraz odwołującego.

Anna Walczak - Sarnowska

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

K.,(...)